

Steðgar alt upp!!!

SOSIALURIN fær mangt eitt toyggið frá samgongumonnum í hesum døgum. Vit verða lagdir undir at mála alt so svart so svart. Tað kundi næstan sæð út sum, at tað er Sosialurin, ið er atvoldin til trupulleikarnar í samfelagnum, taka vit tað fyrri fult, sum samgongupolitikarar varta upp við í teirra politisku máløgnum.

EIN skuldi trúð, at tit høvdu annað at takast við, annað at vísa á í politiska arbeiði tykkara, enn bara at skylda uppá hini. Tykkara "góða mamma tað var ikki eg-politikur" er tykkum til lítlan sóma. Heldur áttu tit at tora at tikið á tykkum ábyrgdina av tí politikki, sum tit vitturliga hava sett út í kortið.

TAÐ er ikki bara okkara blað, sum skrivur um tær sera óhepnu og óhugnaligu fylgjur, sum tykkara skerjingar- og uppbremsingar politikur hevur við sær. Hetta siggja tit eisini svart uppá hvítt í hinum bløðunum, og tit hoyra og siggja hetta í útvarpi og sjónvarpi. Støðan í samfelagnum er veruliga álvarslig. Og so ber ikki til bara at kleglast um, hvør nú hevur skyldina. Hana hava politikarar úr øllum flokkum, sum hava myndað landsstýrið øll tæy mongu seinastu árin. Eisini javnaðarpolitikarar. Men tað eru eisini víðurskifti aðrastaðni, sum hava ávirkan á, hvussu gongst her heima. Fyri bara at nevna nakað, so eru tað lágir fiskaprisir og minnkandi kvotur.

Hvat prísunum viðvíkur so er tað skeiv adressa at skylda uppá politikararnar, tá eigur at verða hugt nærri at, hvussu okkara fiskivinna verður rikin og stýrd og hvussu vit selja okkara fisk.

AT tað skal sparast, har hetta er gjørligt, og ikki minst, har tað frammanundan hevur verið oyslað og søplað við pengunum, tað eru uttan iva flest øll samd um. Men við einum at steðga øllum samfelagshjólunum, soleiðis at alt steðgar upp í samfelagnum, tað kunnu vit á ongan hátt góðtaka.

VAR skil í monnum, so lögdu teir ein langtíðarpolitik. Bara hetta at skula spara ein stóran part av játtanini til okkara neilsuverk burt eður eini løtu er óðamannaverk.

OG bara at skerja fyri síðani at koyra pengarnar í eina alt ov óproduktiva og órationellu vinnu er eins stórt óðamannaverk. Eisini her áttu tit at hugt nærri at, hvussu vit fáa eitt gott og sunt vinnulív, heldur enn bara at koyra í tí gamla. Tit eru inkonse-kventir út um alt mark. Hvar er rættvísi, hvat er skil og logikkur, tá tit øðrumegin krevja av almennum stovnum, at teir skulu rationalisera og spara, og tit hinumegin lata alt ganga í tí nógv stuðlaðu "privatu" vinnuni!

OG tá okkara lögmaður aftur og aftur pástendur, at einki arbeiðsloysi er í

hesum landi, tá er tað heilt burturvið, tí øll vita, at hetta er ikki so. Alt fleiri fólk missa arbeiði fyri hvønn dag sum gongur. Tað er ov bligt bara at siga, at hesi fólk kunnu fáa sær okkurt annað arbeiði. Gera tey ikki tað, so er tað tí, at tey ikki tíma, og tá er tað teirra egna skyld. Soleiðis hugsar og talar okkara lögmaður - og tað í ramasta álvara.

ÁLVARATOS! Kann ein lögmaður loyva sær slíkt! Er tað ikki uppgáva hansara at fylgja við, hvat bylgist í fólk - í samfelagnum - og reka ein politik, sum hevur støði í hesum veruleika!

Í blaðnum í dag vísir ein av okkara ungu ídnaðarmonnum á, at tað fer at enda galið fyrr ella seinni, um hildið verður fram við at steðga øllum virkseminum í hesum landi. Hann spyr, hvaðani vit skulu fáa pengar at gjalda okkara skuld í útlondum við, um vit taka alt arbeiði úr hondunum á fólk!

HANN heldur støðuna vera sera vandamikla. Vit kunnu fara eitt stig longur og siga, at okkara núverandi landsstýri er ein höttan móti okkum øllum her búgva. Tað hóttir eitt og alt. Tekur arbeiði frá fólk, tekur arbeiðshugin frá fólk. Var nakar dugur í tí, so sóu vit, at nýggjar royndir vórðu stuðlaðar, royndir at fáa í gongd nýggjar framleiðslur. Men hvussu bera teir seg at. Jú teir hava bremsað so nógv, at tað ikki ein gang fæst figging til skilagóðar verkætlanir. Nettup ætlanir, sum skulu skapa arbeiði og økja okkara

útlutning. Tær fáa ongan tjans. Her má vera okkurt ravruskandi galið.

NÚ vil onkur siga, at hesir okkara stýrandi menn fara nokk at taka annað skinn um bak, nú teir siggja, hvønn veg tað ber. Hertil er at siga, at tað, sum hendir, er ikki ein tilvildarligrur politikur. At steðga øllum virkseminum, at skerja allar almennar veitingar, sum vit øll fáa ágóðan av, tað er ein ávisur politikur. Tað er politikurin hjá flokkum sum sambandinum og fólkalfokkinum. Teir vilja ikki standa aftanfyrri hvørki Thatcher ella Schlüter. Eyðkenni fyri teirra og politikkin hjá okkara stýri er nevnliga, at skerja ístaðin fyri at framleiða seg burtur úr eini kreppu. Tað er henda politik vit ikki eiga at góðtaka.

LATIÐ okkum framleiða okkum burtur úr trupulleikunum og ikki bara yppa øksl og skerja og aftur skerja. Okkum tørvar nýhugsan. Vit hava brúk fyri fólk, sum siggja longur fram, bæði hvat sparingum og nýløgum og nýroyndum viðvíkur - og ikki bara velja at fara um garðin, har hann er lægstur. Lögmaður og fólk hansara mugu taka annað skinn um bak - ella fara av nesinum. Vit kunnu ikki bara hyggja at, meðan eitt og alt steðgar upp í hesum samfelagnum. So kann vera líka mikið, hvønn politiskan flokk tú hoyrir til. Sum borgari í hesum samfelag mást tú kunna krevja av øllum okkara politikarum, at teir brúka sítt vit og skil.

jamú

Ummælið sum hvarv

Aðalfundurin í sovjetska kommunistaflokkinum hevur verið óvast í tíðindabreddunum um allan heim hesar seinastu dagar; men eitt undantak var í Degi og Viku týskvöldið. Har blivu fleiri evni av tí vanliga slagnum, sum t.d. lodnufiskiskapurin norðanfyrri, innbrotið í Kovanum á Gíljanesi, APK-málið o.s.fr., umrødd, áðrenn spenta støðan í sovjetska kommunistaflokkinum varð tikin upp á tungu. Stutt var innslagið um gongdina í Moskva, og demokratiseringsútspælið frá Gorbajtov til søguliga aðalnevndarfundin, sum vissuliga kann fáa týðning fyri heimsstöðuna sum heild. Men í min. og sek. metti SvF innbrotið í Kovanum og so aðalnevndarfundin í Moskva eins - í míni verð ein lög-in tíðindaprioritering, serliga tá vit hugsa um, at

SvF og Útvarpið eru einastu fjölmiðlar sum gera nakað nevnivert við uttanlandstillfarið. Seinasta innslagið í Degi og Viku týskvöldið, nevnliga tíðindini um mongu børnini í Rumenia, sum vóru rakt av herviligu sjúkuni AIDS, tað rakti meint. Kanska í so hart, so tað hevði verið hóskandi við eina ávaring frammanundan, áðrenn ræðumyndirnar komu á skermin. Neyðars børn, flestu av teimum vóru smittað aftan á blóðvirk-føring v.m. - og ólukkudyrini høvdu verið beind burtur av vegnum, so leingi ómennið Ceausescu var við valdið. Hann unti teimum ikki eingang hita og neyðuga røkt á sjúkrahúsum. Hann bart út noktaði fyri, at sjúkan í heila tikið fanst har í landinum; sjúkan var eitt vesturlendskt fyrbrigdi, sum tikið varð til. Og tá

tað visti seg, at hon fanst har hóast alt, so blivu teir læknar, sum ætlaðu at kunna almenningin um hættisligu støðuna, beinleiðis höttir við lívinum, um teir vágaðu sær at gretta nakað um AIDS í Rumenia. Alt hetta kemur nú loksins undan kavi, men hóskaði als ikki tá inn í kommunistisku paradismyndina, sum Ceausescu royndi at fyrigykla umheiminum av sær og landi sínum - og sum partvist, tverri, eydnaðist sera væl, so væl t.d., at Margretha drótingin gav honum Elefantordenin av 1. stigi.

Tá ið vit standa andlit til andlit við slik ómenni-skjanslig stjórnarvöld, so mega vit enn einaferð ásanna beinraknu orð Churchill's: Demokrati, sum stýrsháttur, er nakað lort - eg kenni bara ongan betri.

Tvær raðsendingar, av

teimum frægu, hava verið sendar í SvF seinastu vikuskiftini, nevnliga danska Matador friggjakvöld og vestrýska Bertini familjan sunnukvöld - tvey vælvald kvöld til soverðnar upplagdar familjusingingar sum hesar. Hesar sendingar, so ólíkar tær annars eru í innihaldi og vavi, hava hugtikið fjöld av fólk, og hóast hetta er triðja ferðin, at Matador verður send, so skilji eg væl, at DR hevur funnið fram til, í siggjarakanning, at umleið 2 mill. danir sótu frammanfyrri skerminum, eisini á hesum sinni, meðan Matador var á skranni, tí so framúr er lagt til rættis av Erik Balling og Lisu Nørgård, og sjónleikararnir eru av teimum bestu, sum Danmark eigur, so úrsliðið kundi ikki bliva annað enn gott; ong-in ivi um, at hend sending eisini er fallin í góða jørð í

útvarps- og sjónvarps-ummæli

Johan Samuelsen
skrivar

Føroyum. Sendingin slær fast við sjeitummaseymi, at smátjóðirnar hava møguleikan at kappast við altjóða, og tá serliga amerikanska, filmsíðnaðin, sum vit verða (yvir) fódrað við dag og dagliga, uttan at skammast á nakan hátt, tvørturimóti. Evnið um Bertini familjuna, sum verður forfylgd av nazistunum, er sjálvandi vælkent, men í hesi sendingini viðgjort á eitt sindur annarleis hátt, nevnliga hvussu henda familjan av »blandaðum« slagi, t.v.s. annar hjunafe-

lagin jodi, hin ikki, og børnini tí »bastardar« av 1. stigi, sambært Nürnbergarlógunum, sum sloðu áu fyri nazistisku forfylgingini av jødunum í Triðja Ríkinum, roynir at sleppa undan at takka fyri. Ein spennandi og sannførandi lýsing av víðurskiftunum hjá jødunum undir Hitlerstýrinum, sum